

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2645/2026
01.04.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужилаца – противтужених мал. АА и ББ, обоје са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Марјан Гагић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Станислав Јанковић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог – противтужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж2 500/25 од 26.11.2025. године, у седници одржаној 01.04.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог – противтужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда Новом Саду Гж2 500/25 од 26.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 400/24 од 25.09.2025. године, ставом првим изреке измењена је одлука о висини доприноса туженог за издржавање тужилаца садржана у пресуди Основног суда у Старој Пазови П2 304/21 од 20.04.2022. године, тако да је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање малолетног АА плаћа месечно 14.000,00 динара и на име дела доприноса за издржавање ББ да плаћа месечно 20.000,00 динара, све почев од 12.09.2024. године па убудуће док за то постоје законски услови или се прилике не промене, док је у преосталом делу и то за износ од 6.000,00 динара за издржавање малолетног АА, и за износ од 5.000,00 динара за издржавање ББ, са траженом законском затезном каматом захтев одбијен као неоснован. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован противтужбени захтев да се измени правноснажна и извршна пресуда Основног суда у Старој пазови П2 304/21 од 20.04.2022. године у ставу четвртом изреке, на тај начин да се утврди да престаје обавеза плаћања доприноса за издржавање туженог према сада пунолетној ББ, а да и даље остаје на снази обавеза да месечно даје допринос за издржавање малолетног АА у износу од 8.000,00 динара. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 154.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док се у преосталом делу захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка одбија као

неоснован. Ставом четвртим изреке тужиоци су ослобођени трошкова плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда Новом Саду Гж2 500/25 од 26.11.2025. године одбијена је жалба туженог – противтужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови П2 400/24 од 25.09.2025. године у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву, делу којим је одбијен противтужбени захтев и у делу одлуке о трошковима поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени - противтужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ...10/23, у даљем тексту: ЗПП), чије се одредбе у овој правној ствари примењују на основу члана 202. Породичног закона, Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку доношења побијане пресуде нема битне повреде из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Старој Пазови П2 304/21 од 20.04.2022. године разведен је брак туженог и мајке тужилаца ГГ, а њихова заједничка деца, овде тужиоци, поверени су мајци на самостално вршење родитељског права, те је тужени обавезан да на име свог дела доприноса за издржавање тада малолетне ББ и малолетног АА плаћа месечно износ од по 8.000,00 динара за свако дете, укупно 16.000,00 динара. Малолетни АА рођен је ....2019. године и његове месечне потребе износе 40.000,00 динара. Иде у вртић који је за њега бесплатан, јер је треће дете, а од државе добија 100 еура месечно. Тужила ББ је пунолетна, има ... година, редован је студент ....., није радно ангажована, самофинансирајући је студент, а њене месечне потребе износе око 50.000,00 динара. Тужиоци живе заједно са мајком у породичној кући мајчиних родитеља. Мајка тужилаца је спремачица у предшколској установи са месечном зарадом од 49.209,24 динара. Нема непокретне ни покретне имовине у свом власништву, као ни финансијску помоћ других лица, здрава је и радно способна. Тужени је запослен као радник за ... у предузећу „...“ у ..., где остварује зараду од око 94.000,00 динара. Радно је способан, живи у породичној кући која је у власништву његових родитеља. Отплаћује кредит за регистрацију возила на период од годину дана у месечном износу од 3.600,00 динара, и још један кредит чија је рата 5.000,00 динара месечно, а која истиче фебруара месеца 2027. године.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су применом одредбе члана 160, 162. став 3. и 164. Породичног закона руководећи се најбољим интересом деце, обавезали туженог – противтужиоца да плаћа месечно за малолетног АА 14.000,00 динара и за ББ 20.000,00 динара почев од 12.09.2024. године као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови.

По оцени Врховног суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право при одлучивању о висини обавезе туженог - противтужиоца у

издржавању малолетног детета и пунолетног детета, као и периоду на који се досуђена висина издржавања односи.

Према одредби члана 67. Породичног закона, право је али и дужност родитеља да се старају о деци, док према члану 75. и 160. став 1. истог закона, дете има право на издржавање од оба родитеља. Висина издржавања одређује се према потребама детета, као повериоца издржавања (члан 160. став 2.) док могућност родитеља, као дужника издржавања, зависи од њиховим прихода, могућности за запослење и стицање зараде, њихових личних потреба, али и обавезе издржавања других лица и других околности од значаја за издржавање (члан 160. став 3. Породичног закона).

Према одредби члана 154. став 1. Породичног закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља, а сходно одредби члана 155. став 2. истог закона пунолетно дете које се редовно школује има право на издржавање од родитеља сразмерно њиховим могућностима, а најкасније до навршене 26-те године живота.

Врховни суд налази да су нижестепени судови, у контексту наведених законских одредби, правилно оценили утврђене чињенице које су од утицаја на одлуку о обавези и висини доприноса туженог - противтужиоца у издржавању његовог како малолетног, тако и пунолетног детета, као и периода на који се та висина издржавања односи. Наводи ревизије туженог - противтужиоца којима се у односу на његову обавезу издржавања ћерке ББ позива на одредбу члана 155. став 4. Породичног закона су неосновани. У конкретном случају нема места примени наведене одредбе закона према којој нема право на издржавање пунолетно дете ако би прихватање његовог захтева за издржавање представљало очигледну неправду за родитеље, с обзиром да одмерени износ не представља неправду за туженог - противтужиоца као родитеља, а ББ наведени износ припада сходно одредби члана 155. став 2. Породичног закона, с обзиром да је редовни студент, који редовно даје испите и има ... година. Тужени – противтужилац је дужан да у циљу испуњавања законске обавезе издржавања активира све своје потенцијале, радно је способан, остварује редовна месечна примања и нема обавезу издржавања других лица. Ревизијски наводи о евентуалном недостатку контакта између туженог-противтужиоца и ББ нису правно релевантни разлог за ослобађање од његове законске обавезе, како је то правилно цењено од стране нижестепених судова, па Врховни суд налази да је тужени у могућности да допринесе издржавању његове деце у висини одмереног доприноса који неће угрозити његову егзистенцију.

Осталим наводима ревизије понављају се жалбени наводи који су већ били правилно цењени од стране другостепеног суда и оспорава се оцена изведених доказа, што представља разлог због којих се ревизија не може изјавити према члану 407. став 1. ЗПП, те их овај суд не образлаже детаљно сагласно члану 414. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**